



Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1276/2016
07.09.2016. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Миломира Николића, председника већа, Слађане Накић-Момировић и Марине Говедарица, чланова већа, у парници тужила мал. А.Ј. и Ј.Ј. из Б., сада из К., чији је законски заступник С.С. из Б. сада К., коју заступа С.П., адвокат из С., против тужених Д.Ј. и З.Ј.1 из А., које заступа Д.Н., адвокат из С.П., ради издржавања, одлучујући о ревизији туженог Д.Ј. изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж2 80/2016 од 04.02.2016. године, у седници већа одржаној дана 07.09.2016. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија туженог Д.Ј. изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж2 80/2016 од 04.02.2016. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Смедереву П2 327/2015 од 25.08.2015. године обавезан је тужени Д.Ј. да на име издржавања својих унука, малолетне Ј.А., рођене ... године и малолетне Ј.Ј., рођене ... године плаћа по 4.000,00 динара месечно укупно 8.000,00 динара месечно почев од 21.07.2011. године док за то постоје законски услови сваког 1 до 5 у месецу за текући месец, на руке законске заступнице мајке С.С. с тим што је дужан да доспеле рате исплати у року од 15 дана. Ставом другим изреке одбијен је као неоснован тужбени захтев за износ од по 1.000,00 динара за сваку од малолетних тужила појединачно. Ставом трећим изреке одбијен је као неоснован тужбени захтев у односу на тужену З.Ј.1 у целини. Ставом четвртим изреке одбијен је као неоснован предлог тужила за одређивање привремене мере и ставом петим изреке одрђено је да свака страна сноси своје трошкове поступка.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж2 80/2016 од 04.02.2016. године одбијена је као неоснована жалба и потврђена првостепена пресуда у ставу првом и петом изреке.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену благовремено је изјавио жалбу тужени Д.Ј. због погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао побијану одлуку на основу члана 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ... 55/14), који се примењује у овој парници на основу члана 506. став 2. истог закона и налази да ревизија није основана.

У спроведеном поступку нема битних повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку на коју Врховни касациони суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању тужиље су рођене ... године и ... године у ванбрачној заједници З.Ј.2, преминулог 2009. године и С.С., старе ... године без запослења и имовине. Тужени су деда и баба тужиља по оцу. Разведени су, без запослења и живе у Б. а повремено долазе у С.. Тужиље примају дечији додаток у укупном износу од око 6.000,00 динара месечно. Завршиле су ... односно ... разред. Примају поклоне у роби од стрица. Њихова мајка остварује примања повременим радом код других лица а помажу је и брат и сестра. После смрти супруга засновала је ванбрачну заједницу из које има дете старо Тужени Д.Ј. у А., сем кућног плаца има и 3 њиве површине око 65 ари а целокупном имовином је располагао уговором о доживотном издржавању у корист сина З.3, који живи у Б.. Примања туженог су износила 27,38 евра дневно на име накнаде за незапослена лица а на име аванса пензије од 01.01.2012. године дневно 27,36 евра. Примања тужене по основу накнаде за незапосленост су 2012. године износила 24,28 евра дневно. Односи тужених са мајком тужиља су поремећени од када је мајка тужиља одбила предлог тужених да се одрекне старатељства над децом након чега су се тужиље са мајком вратиле у С.. Детаљно су утврђени расходи странака.

На основу утврђеног чињеничног стања правилно је нижестепеним одлукама примењено материјално право и то одредбе члана 154. став 2, 160, 161, 162. и 163. Породичног закона обавезивањем туженог Ј.Д. да доприноси издржавању тужиља износом од по 4.000,00 динара месечно.

Малолетна деца имају право на издржавање од других крвних сродника у првој усходној линији ако родитељи нису живи или немају довољно средстава за издржавање. У овом случају отац тужиља је преминуо а мајка тужиља има само повремене и недовољне приходе. Мишљење Центра за социјални рад је да је њихова породица ниског материјалног статуса и да је неопходно омогућити им финансијску подршку у циљу адекватног задовољења потреба. Побујаном одлуком правилно су оцењене могућности туженог обавезивањем да доприноси издржавању унука а висина досуђеног издржавања сразмерна је утврђеним потребама тужиља (по 22.000,00 динара месечно) и свим околностима конкретног случаја. И по оцени Врховног касационог суда исплатом износа од укупно 8.000,00 динара (65 евра) месечно на име доприноса за издржавање тужиља неће бити угрожена егзистенција туженог.

Ревизијом се неосновано указује на недовољна средства туженог за лично издржавање и на заједничке приходе и расходе тужених јер су код доношења одлуке правилно цењени материјални статус и личне прилике туженог, који иако разведен живи у заједници са бившом супругом – туженом. Скромна примања туженог и неповољно здравствено стање правилно су цењени код одређивања висине издржавања али не искључују обавезу туженог да доприноси издржавању малолетних унука, чија егзистенција је битно угрожена. Правилно је вреднована и околност да тужени поседује непокретности, којима још увек може да располаже иако су предмет уговора доживотног издржавања.

Са изнетих разлога одлучено је као у изреци пресуде на основу члана 414. став 1. ЗПП.

**Председник већа-судија
Миломир Николић,с.р.**